

Раїса Мацевко

РМ - Прийшли забирати, а знаєте, люди ховали. Люди закопували. А як відкопали то опинилися на Сибірах. Наша сусідська родина вимерла вся родина на Сибірі. І то як? Знаєте, прийшли, він будував хату, цей сусід - вона трошки родина нам, тільки дальша була. Збудував хату, й збудував одну стіну таку товщу, знаєте, така широка була. А вони прийшли, вони думали, та він будував хату, але прийшли подивилися, що він ту робить. А він зробив дві стіни, а це порожнеча, порожнеча, знаєте, була, у середині. Він там насипав, він там насипав різного кукурудзу скидав, й пшениця, що тільки мав, може й в мішках, й так. Він там накидав. А прийшли до нього, обдивилися скрізь, поміряли - стіна широка. Чому стіна широка? Питаються його, він каже, що він не знає - так зробив. А вони зачали крутити сверлами, зачало сипатись із середини, так його завезли на Сибір - цілу родину. Він й жінка його померли, й двоє дітей померло на Сибірі відразу. А двоє старших зосталося. Нюня й Василь зосталися. Вони були трошки старші.

- А на прізвище, ви пам'ятаєте? Як на прізвище називалися?

РМ - Чекайте, як то їхнє було прізвище? Вовк. Вовк. Вони привезли їх додому, у село. А родина, вони мали родини, ближчі й дальші, але вони боялися їх узяти, й навіть до них говорити. Бо, щоби їх ще не забрали на Сибір вивезли.

Пішли жінки, не мали що їсти, пішли на роботу, робили, й в кишені собі положили по кілька колосків кукурудзи. Жінки, з нашого села - три жінки. Навіть знаю ім'я. То їх засудили по три роки, й вони сиділи по три роки в тюрмі. Цих дві, цих три жінки.